

νέα Βουλή φαγάνα
τὸν Μάρτη περιμένει.

Ἄδουε παραμύθια,
προγράμματα τρανά,
καὶ ὄρεται ρεβίθια
καὶ σαρακοστανά.

Φορέστε τῆς σπιρούγια
καὶ βάλτε τὴν στήν κούγια
μὲ τὴν φαγάνα τῆς
νὰ κἀνή νάνα τῆς.

Ἐβάν τὸ ψυχοσάβρατον... ὄωσε μου τὴν μπουκιά,
καὶ σπάσε μου τὸ κἀκαλο μὲ νεκρικὴ κἀνκιά.

**Ἔορτὴ τοῦ Ντελνιγιάννη
κί' ὄπου τοῦ πονεῖ νὰ γζάννη.**

Ἐρχομα κί' ἔγὼ σιμά σου,
γέρο, ποῦ γεραίρωσαι...
Θωδωράκη, τὸνομά σου
νὰ τὸ ξαχαίρωσαι...

Νίση σ' ἔστειλε τελεία,
Στρατηλῆτι Κορθοῖ,
καὶ τὰ πρῶτα μεγαλεία
σ' ἔξαυρέτησαν ξανά.

Τι πανήγυρις χρουσι !
νέον σφρίγος, νέα δράσις,
καὶ στεφάνια, Μουσιση,
δρασκελῆς γῆρὰ νὰ πέρσῃς.

Νὰ ζήσης χίλια χρόνια
καὶ νάσαι μὲ χαρά,
γερός σὰν τὰ καθρόνηρα
καὶ σὰν τὰ πατερά.

Νέας οἰκονομίας
νὰ φέρῃς ἀνηγείς,
κί' ὄμως ἐκ βουλιμίας
νὰ μὴ βογγᾷ κανεῖς.

Στρατῶν καὶ στόλων νέων ἢ δράσις ν' ἀνυμνήται
κί' ἀπ' ὄλους κί' ἀπὸ μᾶς,
κί' ἐν τοῖσις ὁ Ταμίσις ποτε νὰ μὴν ἀνηγῆται
νὰ κἀνή πληρωμάς.

Τὸ μεγάλο τὸνομά σου
νὰ τὸ χαίρωσαι, παπποβλή...
μὲ τὸ νέον πρόγραμμα σου
χόρτασε μὰς νοποποβλή.

Καὶ τοῦ χρόνου καὶ τοῦ χρόνου
πρὸ τοῦ λάμποντός σου θρόνου
γόνυ ταπεινὸς νὰ κλίνω
κί' ὄλο νὰ σὲ μεγαλύνω.

Χαίρε, δένδρον εὐθαλές,
ποῦ πολυκαρπον ἐφάνης...
σ' ἔξυμνῶ γῆρὰ ποῦ λές,
πὶδ πολὺ σὰν δὲν τὰ κἀνης.

Καὶ τοῦ χρόνου σὰν καὶ τώρα... νέα νίκη καὶ μεγάλη...
σὲ συχαίρουν κί' Ἀγγλοῦλλοι,
κί' ὁ Ρεβίνθης τῆς Σερίφου σὲ συχαίρει φιλογερός,
ἀν κί' ἀπίστευ οὐληρώς,
πλὴν μὲ τοῖτον σὲ συχαίρουν κί' ὄσοι τρόγουν ἔρεβίνθους
καὶ σὲ θεωροῦν ὡς μίτον' στῆς κοιλιάς τοῦς λαθερίνθους.

Τῶ στρατηλῆτι Θεωδωρῆ τὴν νικητήρια
καὶ τοῦ Ρεβίνθη τὰ θερμὰ συχαρητήρια.

Ἐκαμψαν Βλαχοδήμαρχοι τὴν εὐχή των,
κί' ἔγὼ μ' αὐτοῦς προσκίλινο καὶ συχαίρω σε,
μὰ σὺ κρατῶν σαιδ' ἀκατημάχτηρον
τὸ κράτος ἐκ κινδύνων ἑλευθέρωσε,
νὰ κρᾶζουν ὄλους πρὶν πλεωρηῇ, ἰα :
χαίρε καὶ τὴν, ἀνύμνευτε τυμψιε.

**Καὶ καμπόδασι ποικιλίας,
μ' ἄλλους λόγους ἀγγελίας.**

Πάρτε τῶν Ἑλληνοπαίδων τὰ μεγάλα πορραμύθια,
ποῦ παρόμοια δὲν βγῆκαν μίτρε σημερον ἀθήθεια,
τῆς κυρίας Ἀρουσῆς τῆς Παπαδοπούλου κί' ἄλλο
νέον ἔργον ἀξίων τῆς, ποῦ κί' αὐτὸ δὲν ἀμφοβύλλω
πρόβλεπον θὰ γίνῃ πάλιν χρησιμότητος πολλῆς...
τόμους τρεῖς θ' ἀποτελεῖ γλαφυροῦς κί' αὐτοτελεῖς.
Ἐξ αὐτῶν ὁ πρῶτος τόμος ἐξεδόθη κατ' αὐτιάς,
εὐπὸ τὴν οὐκίαν ἐλαίας μὲ σελίδας ζηλευτιάς,
μὲ διδάγματα γενναῖα καὶ μὲ πλοῦτον φαντασίας
καὶ χρωματιστὰς εἰκόνας κατὰ πάντα θαυμασίας.

Ἐἶχα καιρό, μωρὲ παιδιὰ, νὰ ψάλλω τὸ γνωστό
τῆς ραπτικῆς κατόστημα τὸ κοσμοξικονοστό,
τοῦ Γεωργίου τὸ κατόστημα τοῦ Παπαπαϊοῦδου,
ποῦθαι τὸ καταφύγιον κἀνε πραιτενοουστάνου,
καὶ στοῦ Σταδίου τὴν ὁδὸν φρεγυβολεῖ καὶ ἄμπεται,
κί' ὄποιος τὸ βίλεπει σταματᾷ καὶ θέλει μῆσα νάμψη.
Τὰ χελιδόνη, βρε παιδιὰ, μᾶς ἤλθαν τὸ Μαρηάτικα
καὶ τρέξετε νὰ κόψετε τὰ ροῦχα τῶνοξιάτικα.
Τὰ χελιδόνη κελαιοῦν καὶ τῆς φραγλαῖς των πτήθουν,
κί' ὄσοι μ' ἐλπίδα τρέφονται πῶς Ἐγυνοχολο θὰ γίνουν
ἄ σπεύσουσ' στοῦ κατόστημα τοῦ Γεωργίου μὲ παρὰ
τὰ καταλάβουν εἰ θὰ πῆ βελιάδα μὲ φορὰ.
Ἦναι τεχνίτης θαυμαστός ὁ Παπαπαϊοῦδου
καὶ γῆρὰ τοῦ Ἀλάπτα τὸ κορμὶ καὶ γῆρὰ τοῦ Καραπάνου.

